

Com els tractaments canvien les característiques de les dejeccions ramaderes

gen. 27, 2021 |

Els tractaments que es realitzen sobre les dejeccions ramaderes poden variar les característiques dels productes que en resulten. És important conèixer aquestes característiques per tal de poder fer una gestió agrícola d'aquests efluentes el més sostenible i adaptada a les necessitats de fertilització de les rotacions de cultius.

La **composició de les dejeccions ramaderes** és molt variable, aquesta variació pot esser deguda a factors com l'espècie animal (porcí, boví, etc.), el sistema productiu (reproducció, engreix, etc.), les instal·lacions, l'alimentació o el maneig de la granja i de les pròpies dejeccions. Fins i tot, en una mateixa fossa/bassa es poden observar variacions importants en la composició per l'estratificació dels nutrients en aquesta. A més, si es realitzen **tractaments** sobre les dejeccions, els productes resultants (efluents o sub-productes) tenen unes característiques bastant diferents de les dejeccions originals.

Amb els tractaments (físics, químics o biològics) es produeixen una sèrie de canvis respecte els productes inicials, a part de la composició. En general, els efluentes presenten una composició més homogènia, poden ser més estables i estar higienitzats, generen menys emissions i s'obre l'opció d'arribar a nous mercats de destinació on habitualment el purí cru no hi té accés (ex: fertirrigació, fruiters, vinya,...).

En aquest vídeo es comenten els principals canvis de composició, les finalitats a les que es poden destinar i les possibilitats de millor gestió de quatre tipus d'efluents, cada cop més disponibles en els nostres sistemes agraris:

- Les fraccions sòlida i líquida dels purins
- El compost
- Els efluentes del procés de nitrificació-desnitrificació
- El digerit de les plantes de biogàs

En definitiva els tractaments permeten millorar la capacitat de gestió dels purins. Els sub-productes obtinguts dels tractaments tenen una composició nova i el seu comportament com

a fertilitzant és diferent als purins. Per fer un bon ús d'aquests sub-productes és necessari caracteritzar-los i aplicar-los en funció de la nova composició i seguint criteris adequats.

Figura 1. Equip de separació de fraccions sòlides i líquides de purins.

Figura 2. Digestor per l'obtenció de biogàs a partir de purins.

Article elaborat en el marc dels Plans per la millora de la fertilització agrària a Catalunya